

ŻYCIE EWANGELIA

III NIEDZIELA ZWYKŁA, *C* Łk 1,1-4;4.14-21 * 23.01.2022

(543)

Wielu już starało się ułożyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas, tak jak nam je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa. Postanowiłem więc i ja zbadać dokładnie wszystko od pierwszych chwil i opisać ci po kolei, dostojny Teofilu, abyś się mógł przekonać o całkowitej pewności nauk, których ci udzielono. W owym czasie: Powrócił Jezus mocą Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wystawiany przez wszystkich. Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane: «Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski Pana». Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście».

Ewangelia św. Łukasza jest szczególna. Wynika to z tego, że Łukasz nigdy nie spotkał Jezusa osobiście. Nie był naocznym świadkiem znaków, które czynił Jezus. I... nie przeszkodziło mu to napisać Ewangelii! Jest chyba jednym z najlepszych przykładów na to, że kto chce szuka sposobu. A kto nie chce szuka powodu. Myślę sobie, że podobnie jest z nami: z Tobą i ze mną. Zobacz, tak jak Łukasz Ewangelista także Ty możesz zdecydować się pisać Ewangelię o Jezusie własnym życiem. Swoimi codziennymi zamiarami, decyzjami i czynami. Swoimi codziennymi wyborami, stylem życia. To, że nie widziałeś nigdy Jezusa w niczym tu nie przeszkadza. Zresztą Jezus przez Tomasza mówi do Ciebie i do mnie: "Błogosławieni, którzy nie widzieli a uwierzyli!"

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jak własnym życiem codziennym piszę Ewangelię o Jezusie? Czy nie ukrywam się ze swoim chrześcijaństwem?

Do wykonania: Będę starał się o to, aby moje życie było znakiem obecności Boga w świecie współczesnym.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

24.01 (poniedziałek) Wspomnienie św. Franciszka Salezego, bpa i doktora K-ła

Franciszek, syn hrabiego Sales, urodził się niedaleko Annecy w Sabaudi w roku 1567. Już jako chłopiec zdradzał skłonność do stanu duchownego. W 11 roku życia wyjechał do Paryża na studia filozoficzne i teologiczne, a następnie do Padwy, gdzie uzyskał doktorat z prawa kanonicznego i cywilnego. Przyjął święcenia kapłańskie i zaczął niestrudzenie pracować w Chablais, które wówczas było twierdzą kalwinizmu. Pracę tę przerwała nominacja najpierw na biskupa koadiutora w Genewie, a następnie w 1602 r. na ordynariusza tej diecezji. W epoce odznaczającej się fanatyzmem i zaciętością sporów Franciszek objawia wprost wyjątkowy umiar i łagodność. Jego gorliwość duszpasterska, troska o uświęcenie świeckich i przystosowanie życia religijnego do nowych potrzeb, jest kamieniem milowym w historii życia duchowego. Umarł w roku 1622 ze słowem „Jezus” na ustach: kanonizowany został w roku 1665.

25.01 (wtorek) Święto nawrócenia św. Pawła

Św. Paweł urodził się w Tarsie w Cylicji w rodzinie żydowskiej. Rodzice wywodzili się z pokolenia Beniamina. Był obywatelem rzymskim. Kształcił się w Jerozolimie, gdzie był uczniem Gamaliela. Jako przekonany i gorliwy faryzeusz powrócił do Tarsu. W jakiś czas po śmierci Chrystusa Paweł ponownie udał się do Palestyny i zaczął prześladować wyznawców Chrystusa. Na polecenie najwyższego wyruszył do Damaszku, ażeby wyłapać tam chrześcijan i dostarczyć ich do Jerozolimy. W drodze, na skutek interwencji z nieba, przeżył nawrócenie i stał się gorliwym apostołem.

26.01 (środa) Wspomnienie świętych Tytusa i Tymoteusza, biskupów

Obaj należą do pierwszego pokolenia biskupów, którzy byli uczniami apostołów. Oni byli pierwszymi pomocnikami św. Pawła w dziele ewangelizacji. Paweł udzielił im chrztu świętego, a następnie włożył na nich ręce i ustanowił biskupami założonych przez siebie chrześcijańskich wspólnot. Tymoteusz był młodym biskupem Efezu. Greckie imię Tymoteusz oznacza "tego, kto czci Boga". Współpracował ze św. Pawłem, trudząc się głoszeniem Słowa, dbał o jedność powierzonych mu chrześcijańskiej wspólnoty w Efezie. Tytus był Grekiem z pochodzenia. Razem ze św. Pawłem uczestniczył w pierwszym soborze w Jerozolimie.

28.01 (piątek) Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła

Tomasz urodził się około roku 1225 w Aquino. Oddany na wychowanie benedyktynom na Monte Cassino pobierał nauki w szkole klasztornej, a następnie studiował w Neapolu. Wstąpił do zakonu dominikanów i dalsze studia odbył w Paryżu i w Kolonii pod kierunkiem św. Alberta Wielkiego. Wykładał filozofię i teologię. Napisał znakomite dzieła z tego zakresu. Zmarł w opactwie cystersów Fossanova pod Terraciną dnia 7 marca 1274 roku. Dnia 28 stycznia 1369 roku przeniesiono jego ciało do Tuluzy. „Całe życie i nauczanie św. Tomasza z Akwinu można zilustrować pewnym wydarzeniem, przekazany przez dawnych biografów. Kiedy święty, jak to było w jego zwyczaju, wczesnym rankiem trwał na modlitwie przed Ukrzyżowanym w kaplicy św. Mikołaja w Neapolu, Domenico da Caserta, zakrystian, usłyszał toczący się tam dialog. Tomasz pytał z niepokojem, czy to, co napisał o tajemnicach wiary chrześcijańskiej, było słuszne. Ukrzyżowany odpowiedział: «Dobrze o Mnie napisałeś, Tomaszu. Czego pragnąłbyś w nagrodę?». A odpowiedź Tomasza, którą i my, przyjaciele i uczniowie Jezusa, chcielibyśmy zawsze Mu dawać, brzmiała: «Nic prócz tylko Ciebie samego, Panie!»...” (Benedykt XVI, Audycja generalna w dniu 2 czerwca 2010 roku).